

[Undervisningsministeren.]

digt at belaste disse organer med detailafgørelser inden for enkeltfagernes områder. Det vil derfor muligvis være mere hensigtsmæssigt at overveje andre måder at styrke de fastansatte læreres relative indflydelse på. Jeg vil gerne drøfte disse spørgsmål nærmere i udvalget.

Forslaget om valgreglerne går ud på, at der ikke skal være mulighed for opdeling i repræsentationsområder, og at der altid skal holdes forholdstalsvalg. Vi må nok erkende, at de regler, man i sin tid fastsatte, og som man mente ville være et tilstrækkeligt værn for mindretallene, ikke overalt har virket efter deres hensigt. Det finder også jeg uheldigt, og jeg er enig i, at spørgsmålet må overvejes. Men jeg kan allerede nu sige, at jeg ikke tror, det vil være en rigtig løsning at fastsætte et absolut krav om forholdstalsvalg i alle tilfælde. Afholdelsen af disse valg er en meget betydelig administrativ og økonomisk belastning for institutionerne, og det er vigtigt, at vi ikke komplicerer reglerne mere end højst nødvendigt. Institutionerne må hvert år afsætte meget store beløb til afholdelse af disse valg, og jeg er af den opfattelse, at en ændring af reglerne i den foreslåede retning bestemt ikke vil medvirke til, at udgifterne bliver mindre.

Til eksempel kan jeg nævne, at Københavns universitet for øjeblikket med de gældende regler må afsætte et sted mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ mill. kr. om året til afholdelse af disse valg. Hertil kommer, at vi må erindre, at vi allerede i dag har en bestemmelse i lovens § 20, stk. 3, om, at der skal holdes forholdstalsvalg, når en ganske lille del af de valgberettigede kræver det. Når sådanne krav ikke fremsættes, må man vist gå ud fra, at der ikke er behov for det.

Hvad angår repræsentationsområdeopdelingen, må det erindres, at hensigten hermed i hovedsagen var at sikre en faglig spredning i organerne. Det er muligt, at dette hensyn kan tilgodeses på anden måde, og at vi af hensyn til mindretalsbeskyttelsen kan overveje enten at udvide antallet af mandater i repræsentationsområder eller at ophæve repræsentationsområdeordningen i forbindelse med en ændret valgopgørelsesmetode.

Hvad endelig angår bestemmelserne i §§ 33 og 34, der omhandler tilskud til de studerendes aktiviteter, forstår jeg, at det

specielt er § 33, man ønsker at se nærmere på.

Efter denne bestemmelse kan undervisningsministeriet yde de studerendes råd tilskud til varetagelse af de studerendes interesser. Efter den gældende ordning, der baserer sig på et finansudvalgsaktstykke af 9. december 1970, ydes der kun støtte til ét studerendes råd ved hver institution. Støtten beregnes på grundlag af et basisbeløb og antallet af studerende. Ved de fleste institutioner er der ubestridt kun ét studerendes råd, og ordningen giver ikke problemer her. Men det er rigtigt, at der enkelte steder har været vanskeligheder, fordi de studerende har organiseret sig i forskellige sammenslutninger.

Efter § 34 stilles der lokaler og kontorassistance til rådighed for de grupper, der er repræsenteret i de styrende organer. I henhold til denne bestemmelse kommer grupperne således i betragtning, blot de er repræsenteret i organerne. Jeg vil ikke udelukke, at det kan være rimeligt at se nærmere på bestemmelsen i § 33 med henblik på en ændret fordeling af midlerne, således at støtten til de studerendes organisationer knyttes til deres repræsentation i konsistorium, det vil sige, at alle studentorganisationer, der er repræsenteret i konsistorium, skulle kunne få andel i støtten.

Af det, jeg har sagt her, vil det fremgå, at jeg i det store og hele er åben for en nærmere drøftelse af de nævnte problemer, men jeg mener, det er meget vigtigt, at vi får overvejet problemerne nøje og ikke handler overilet.

Jeg beklager i øvrigt, at forslaget er kommet frem nu, hvor det, som jeg klart har givet udtryk for, er ændringerne i folkeskoleloven, der står i første række, og hvor udvalget har rigeligt at bestille. Forslaget vedrørende styrelsesloven er så omfattende, at det må forudses, at behandlingen må fortsætte i næste samling.

Så blot et par enkelte supplerende bemærkninger til det af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag. En gennemførelse af dette forslag, der til dels er en genfremsættelse af fremskridtspartiets forslag af 1. november 1974, ville være et brud med den hidtidige opfattelse af et universitet og dets opgaver. Forslaget må vel nærmest ses i forbindelse med den strukturændring og